

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

den 31 juli 2020 *

”Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Personalmål – Kontraktsanställda – Beslut att inte anställa grundat på att personen inte är lämplig för tjänsten – Tidsfrist för väckande av talan – Utgör tvingande rätt – Talan har väckts för sent – Beräkning av fristen– Fastställande av den dag från vilken den berörda personen kunde få kännedom om innehållet i beslutet – Uppenbart att talan ska avvisas”

I mål T-272/19,

TO, Bryssel (Belgien), företrädd av advokaten É. Boigelot,

sökande,

mot

Europeiska utrikestjänsten, företrädd av S. Marquardt och R. Spac, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF om dels ogiltigförklaring för det första, av Europeiska utrikestjänstens beslut av den 15 juni 2018, genom vilket sökanden underrättades om att hon inte uppfyllde samtliga anställningsvillkor i artikel 82 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och att hon inte kunde anställas som kontraktsanställd vid Europeiska utrikestjänsten, för det andra av Europeiska utrikestjänstens beslut av den 14 januari 2019 om avslag på sökandens klagomål av den 14 september 2018, dels ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden J. Svenningsen samt domarna R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. Pynnä (referent) och J. Laitenberger,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Genom beslut av den 15 juni 2018 underrättade den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal vid Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad anställningsmyndigheten) sökanden, som hade ansökt om en tjänst som kontraktsanställd vid Europeiska utrikestjänsten, om att hon inte uppfyllde alla de anställningsvillkor som föreskrivs i artikel 82 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (nedan kallade anställningsvillkoren) och att hon inte kunde anställas som kontraktsanställd. Europeiska utrikestjänsten skickade detta beslut till sökanden till hennes personliga e-postadress den 15 juni 2018.
- 2 Den 14 september 2018 ingav sökanden ett klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) mot det beslutet. Klagomålet ingavs elektroniskt från sökandens ombuds e-postadress, varvid en kopia sändes till sökandens personliga e-postadress.
- 3 Genom beslut av den 14 januari 2019 avlog anställningsmyndigheten vid Europeiska utrikestjänsten sökandens klagomål. Europeiska utrikestjänsten skickade detta beslut till sökanden och hennes ombud, först genom Ares-programmet, ett system för dokumenthantering som gör det möjligt att skicka ett e-postmeddelande till mottagare som inte är anställda vid utrikestjänsten, den 14 januari 2019 klockan 17:46, och därefter genom e-postmeddelande samma dag klockan 17:52 och 18:05.
- 4 Sökanden skickade den 15 januari 2019 klockan 08:40 ett e-postmeddelande till sitt ombud angående detta beslut från samma e-postadress som Europeiska utrikestjänsten hade använt när den skickade nämnda beslut och beslutet av den 15 juni 2018.
- 5 Europeiska utrikestjänsten begärde genom e-postmeddelande, vid flera tillfällen, nämligen den 14 januari 2019 klockan 17:52 och 18:05 och därefter den 22 januari 2019, att sökanden skulle bekräfta mottagandet av detta beslut. Dessa förfrågningar förblev obesvarade.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 6 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 25 april 2019.
- 7 Den 16 september 2019 inkom Europeiska utrikestjänsten med sitt svaromål.
- 8 Genom beslut meddelat av tribunalens ordförande den 17 oktober 2019, tilldelades förevarande mål en ny referent på åttonde avdelningen.
- 9 Den 5 november 2019 inkom sökanden med sin replik till tribunalens kansli.
- 10 Den 24 januari 2020 inkom Europeiska utrikestjänsten med sin duplik.
- 11 Den 14 februari 2020 ställde tribunalen (åttonde avdelningen), på förslag av referenten och som en åtgärd för processledning enligt artikel 89 i tribunalens rättegångsregler, skriftliga frågor till parterna och uppmanade dem att besvara dessa skriftligen.
- 12 Parterna besvarade tribunalens frågor den 2 mars 2020.

- 13 På förslag av tribunalens ordförande beslutade tribunalen den 21 april 2020, med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 14 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 28 april 2020 framställde sökanden en begäran om muntlig förhandling. Europeiska utrikestjänsten tog inte ställning till huruvida en förhandling skulle hållas inom den föreskrivna fristen.
- 15 Sökanden yrkar att tribunalen ska
- ogiltigförklara beslutet av den 15 juni 2018 genom vilket anställningsmyndigheten vid Europeiska utrikestjänsten underrättade henne om att hon inte uppfyllde samtliga anställningsvillkor i artikel 82 i anställningsvillkoren och att hon inte kunde anställas som kontraktsanställd vid Europeiska utrikestjänsten,
 - ogiltigförklara beslutet av den 14 januari 2019 genom vilket samma anställningsmyndighet avlog sökandens klagomål av den 14 september 2018 (nedan kallat det angripna beslutet),
 - förplikta Europeiska utrikestjänsten att betala ut olika ersättningar till sökanden, och
 - förplikta Europeiska utrikestjänsten att ersätta rättegångskostnaderna.
- 16 Europeiska utrikestjänsten har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, eftersom den delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundad, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.
- 17 I dupliken har Europeiska utrikestjänsten dessutom gjort gällande att talan inte kan tas upp till prövning på grund av att den har väckts för sent.

Rättslig bedömning

- 18 Enligt artikel 126 i rättegångsreglerna får tribunalen, om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning, på förslag av referenten, när som helst avgöra målet genom särskilt uppsatt beslut som är motiverat, utan vidare handläggning. I förevarande fall finner tribunalen att handlingarna innehåller tillräckliga upplysningar för att den ska kunna avgöra målet utan vidare handläggning, även om sökanden har begärt att tribunalen ska hålla muntlig förhandling (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 24 september 2008, Van Neyghem/kommissionen, T-105/08 P, EU:T:2008:402, punkt 21, och beslut av den 2 december 2010, Apostolov/kommissionen, T-73/10 P, EU:T:2010:495, punkt 11).
- 19 I dupliken har Europeiska utrikestjänsten, utan att formellt framställa någon invändning om rättegångshinder enligt artikel 130 i rättegångsreglerna, för första gången gjort gällande att det angripna beslutet delgavs sökanden den 14 januari 2019 och att tremånadersfristen för att väcka talan enligt artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna, förlängd med tio dagar med hänsyn till avstånd, således började löpa den 14 januari 2019 och löpte ut den 24 april 2019. Ansökan, som ingavs den 25 april 2019, kan följaktligen inte tas upp till prövning, eftersom den har lämnats in för sent.
- 20 Enligt artikel 91.3 i tjänsteföreskrifterna ska talan vid tribunalen väckas inom tre månader från delgivningsdagen för det beslut som fattats med anledning av klagomålet. Enligt artikel 60 i rättegångsreglerna gäller följande: ”Fristerna rörande förfarandet ska förlängas med tio dagar med hänsyn till avstånd i samtliga fall.”

- 21 För det första kan tribunalen inte godta sökandens argument att den grund för avvisning som Europeiska utrikestjänsten har åberopat i dupliken utgör en ny grund som inte kan tas upp till prövning enligt artikel 84 i rättegångsreglerna.
- 22 Enligt fast rättspraxis utgör fristerna för att anföra klagomål och väcka talan som avses i artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna tvingande rätt och kan inte ändras av parterna eller av domstolen. Det ankommer på domstolen att ex officio kontrollera att dessa frister har iakttagits. Dessa frister syftar till att uppfylla kravet på rättssäkerhet och nödvändigheten av att undvika diskriminering och godtycklig behandling i rättskipningen (dom av den 7 juli 1971, Müllers/CES, 79/70, EU:C:1971:79, punkt 18, och dom av den 30 januari 2013, Wahlström/Frontex, F-87/11, EU:F:2013:10, punkt 32; se även beslut av den 14 januari 2014, Lebedef/kommissionen, F-60/13, EU:F:2014:6, punkt 36 och där angiven rättspraxis).
- 23 För det andra ska det noteras att sökanden i sin ansökan inte har bestritt att det angripna beslutet togs emot i dennes e-postbrevlåda och i dess ombuds e-postbrevlåda den 14 januari 2019. Sökanden har således i ansökan angett att "Europeiska utrikestjänstens tillsättningsmyndighet den 14 januari 2019 underrättade sökanden och hennes ombud om sitt beslut angående det klagomål som ingavs den 14 september 2018". Sökanden har i sitt yttrande som svar på tribunalens frågor hävdade att "[d]et här endast är fråga om en upplysning om det datum som anges i själva beslutet... och inte på något sätt om när sökanden mottog eller fick kännedom om det". Sökanden har emellertid, som svar på tribunalens fråga, genom vilken sökanden uppmanades att "precisera vid vilken tidpunkt och på vilket sätt hon mottog [det angripna beslutet]", angett att beslutet "skickades till henne per e-postmeddelande den 14 januari 2019 klockan 18:04:43".
- 24 Även Europeiska utrikestjänsten anser att det angripna beslutet vederbörligen delgavs sökanden den 14 januari 2019, vilket innebar att fristen för att väcka talan löpte ut den 24 april 2019, medan sökanden i sitt yttrande som svar på tribunalens frågor har gjort gällande att fristen löpte ut den 25 april 2019, den dag då ansökan ingavs. Sökanden anser nämligen att "[o]m man vill att [artikel 58.1 a i rättegångsreglerna] ska få full verkan och effekt, måste man därav dra slutsatsen att handlingen ska anses [ha utförts] dagen efter den dag då den adresserades till tjänstemannen vad gäller beräkningen av fristen för att väcka talan" och att "[d]en första relevanta dagen, i förevarande fall, således är den 15 januari 2019 och inte den 14 januari 2019".
- 25 Sökandens yttrande som svar på tribunalens frågor visar att sökandens beräkning av fristen för att väcka talan grundar sig på en felaktig tolkning av artikel 58.1 i rättegångsreglerna.
- 26 I artikel 58.1 a i rättegångsreglerna föreskrivs följande: "Då en frist uttryckt i dagar, veckor, månader... ska räknas från den tidpunkt en händelse inträffar eller en handling företas, inräknas inte i fristen den dag under vilken händelsen inträffade eller handlingen företogs". I artikel 58.1 b i rättegångsreglerna föreskrivs vidare följande: "En frist uttryckt i veckor, månader... löper ut vid utgången av den dag i fristens sista vecka, månad... som infaller på samma veckodag eller samma datum som den dag då händelsen eller handlingen från vilken fristen ska räknas inträffade eller företogs".
- 27 Det framgår av den praxis som domstolen fastställt i domen av den 15 januari 1987, Misset/rådet (152/85, EU:C:1987:10, punkterna 7 och 8), att det, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, inte föreligger någon motsägelse mellan artikel 58.1 a och artikel 58.1 b i rättegångsreglerna. Fristen börjar visserligen löpa först vid utgången av delgivningsdagen. När fristen för att väcka talan uttrycks i månader löper denna frist likväl ut vid utgången av den dag, inom den månad som anges i fristen, som infaller på samma datum som delgivningsdagen (beslut av den 12 maj 2009, CHEMK och KF/rådet och kommissionen, T-190/08, ej publicerat, EU:T:2009:154, punkt 21).

- 28 Om sökanden i förevarande fall vederbörligen delgavs det angripna beslutet den 14 januari 2019, började tremånadersfristen löpa den 15 januari klockan 00:00 och löpte ut den 14 april vid midnatt. Med en förlängning av fristen med tio dagar med hänsyn till avstånd löpte fristen således ut vid midnatt den 24 april. Av detta följer att ansökan, som ingavs den 25 april 2019, ingavs för sent.
- 29 För det tredje ska det således prövas huruvida det är styrkt att det angripna beslutet vederbörligen delgavs sökanden den 14 januari 2019.
- 30 Sökanden har för det fall att det skulle visa sig att hon har misstagit sig vid beräkningen av fristen för att väcka talan, bestritt att delgivningen skedde på ett vederbörligt sätt den 14 januari 2019. Enligt sökanden är det den tidpunkt då sökanden fick kännedom om det angripna beslutet som skickades per e-postmeddelande som borde vara avgörande för delgivningsdagen. Sökanden fick emellertid ”sannolikt” kännedom om det aktuella e-postmeddelandet först på morgonen den 15 januari 2019.
- 31 Utöver den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 22 ovan ska det erinras om att det ankommer på den part som gör gällande att fristen har överskridits, det vill säga, i förevarande fall Europeiska utrikestjänsten, att styrka när denna frist började löpa (dom av den 5 juni 1980, Belfiore/kommissionen, 108/79, EU:C:1980:146, punkt 7; se även dom av den 30 januari 2013, Wahlström/Frontex, F-87/11, EU:F:2013:10, punkt 33 och där angiven rättspraxis). Om nämnda part har försatt sig i en situation som gör det omöjligt att förebringa fullständig bevisning i detta avseende, ska det tvivel som kvarstår beträffande den tidpunkt då fristen för att väcka talan började löpa vara till fördel för sökanden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 juni 1980, Belfiore/kommissionen, 108/79, EU:C:1980:146, punkt 7, och dom av den 9 juli 2020, kommissionen/HM, C-70/19 P, ej publicerad, EU:C:2020:544, punkt 123).
- 32 Beviset för att den som är mottagare av ett beslut har kunnat få kännedom om beslutet på ett ändamålsenligt sätt kan emellertid framgå av olika omständigheter, särskilt när den berörda institutionen inte enbart stödjer sig på indicier, utan på uppgifter, inklusive sådana som den berörda personen har lämnat, som visar att vederbörligen i egenskap av mottagare har mottagit ett e-postmeddelande på sin e-postadress och med största sannolikhet har kunnat öppna det och således få vederbörlig kännedom om beslutet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 14 januari 2014, Lebedef/kommissionen, F-60/13, EU:F:2014:6, punkt 44). Enligt rättspraxis kan nämligen de faktiska omständigheter som en part åberopar vara sådana att motparten tvingas lämna en förklaring eller en motivering. Om motparten inte kan lämna en sådan förklaring eller motivering är det tillåtet att anse att bevisbördan har uppfyllts (se dom av den 17 november 2016, Fedtke/EESK, T-157/16 P, ej publicerad, EU:T:2016:666, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 33 Mot bakgrund av det ovan anförda ankommer det således på tribunalen att pröva huruvida det är styrkt att fristen för att väcka talan inte hade löpt ut när talan väcktes i förevarande mål, det vill säga den 25 april 2019, vilket emellertid är fallet om det angripna beslutet vederbörligen delgavs sökanden den 14 januari 2019.
- 34 Delgivning genom rekommenderat brev med mottagningsbevis, såsom föreskrivs i artikel 26 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, utgör en giltig form för delgivning. I förevarande fall valde Europeiska utrikestjänsten att inte använda detta tillvägagångssätt. Detta tillvägagångssätt är emellertid inte det enda möjliga när det gäller delgivning av administrativa beslut (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 16 december 2010, AG/parlamentet, F-25/10, EU:F:2010:171, punkt 38, och beslut av den 14 januari 2014, Lebedef/kommissionen, F-60/13, EU:F:2014:6, punkt 42).
- 35 När administrationen godtar att ett klagomål inges med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna på elektronisk väg, i förevarande fall från den klagandes ombuds professionella e-postadress, varvid en kopia skickades till klagandens personliga e-postadress, är det – med hänsyn till den berörda personens eget val av kommunikationssätt, berättigat att administrationen, med tillämpning av principen om formell överensstämmelse, även kan delge den berörda personen sitt svar med hjälp av

ett e-postmeddelande som skickats från anställningsmyndighetens e-postadress eller från dess program för hantering av e-post, i förevarande fall genom Ares-programmet, till klagandens och dennes ombuds e-postadresser (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 14 januari 2014, Lebedef/kommissionen, F-60/13, EU:F:2014:6, punkt 43).

- 36 Vidare följer det av principen om företrädande att när ett klagomål inges av en advokat i den persons namn som denne företräder, gäller delgivningen av svaret till advokaten även för den personen (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 6 maj 2009, Sergio m.fl./kommissionen, F-137/07, EU:F:2009:46, punkt 125).
- 37 För att ett beslut ska anses vederbörligen delgett i den mening som avses i bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna ska det inte endast ha kommit mottagaren till handa utan vederbörande ska även ha haft möjlighet att få kännedom om dess innehåll på ett ändamålsenligt sätt (dom av 15 juni 1976, Jansch/kommissionen, 5/76, EU:C:1976:92, punkt 10; se, även, dom av den 30 januari 2013, Wahlström/Frontex, F-87/11, EU:F:2013:10, punkt 34 och där angiven rättspraxis).
- 38 Tribunalen konstaterar att avsändandet av ett e-postmeddelande inte i sig garanterar att adressaten faktiskt mottar det. Ett e-postmeddelande kan nämligen av tekniska skäl inte komma fram till adressaten. Även i det fall där e-postmeddelandet faktiskt kommer fram till adressaten, är det vidare möjligt att mottagandet inte äger rum samma dag som det skickades (dom av den 8 oktober 2008, Sogelma/AER, T-411/06, EU:T:2008:419, punkt 77; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 28 november 2013, Gaumina/EIGE, T-424/12, ej publicerad, EU:T:2013:617, punkt 40, och dom av den 7 december 2018, GE.CO.P./kommissionen, T-280/17, EU:T:2018:889, punkt 51 (ej publicerad)).
- 39 I förevarande fall har Europeiska utrikestjänsten styrkt att den skickade det angripna beslutet till sökanden och hennes ombud den 14 januari 2019, både via e-post och genom Ares-programmet.
- 40 Det framgår även av den bevisning som Europeiska utrikestjänsten har lagt fram att den för att skicka det angripna beslutet använde samma e-postadress avseende sökanden som den e-postadress som hade använts tidigare för att skicka beslutet av den 15 juni 2018, vilket var föremål för sökandens klagomål, och att den inte gjorde något fel när den använde adressen. Europeiska utrikestjänsten använde dessutom samma e-postadress för sökandens ombud som den e-postadress från vilken detta ombud, i sökandens namn, hade ingett klagomålet av den 14 september 2018. Härav följer att de e-postadresser som Europeiska utrikestjänsten använde för att skicka det angripna beslutet var korrekta.
- 41 Såsom redan har nämnts i punkt 23 ovan, har sökanden inte bestritt att mottagandet av det angripna beslutet i förevarande fall skedde omedelbart och således sammanföll med att det den 14 januari 2019 skickades till sökandens och dess ombuds e-postbrevlåda. Sökanden har således som svar på tribunalens fråga, genom vilken sökanden uppmanades att ”precisera vid vilken tidpunkt och på vilket sätt hon mottog [det angripna beslutet]”, angett att beslutet ”skickades till henne per e-postmeddelande den 14 januari 2019 klockan 18:04:43”.
- 42 Det framgår av den rättspraxis som det erinrats om i punkt 37 ovan att det, för att ett beslut ska anses vederbörligen delgett i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna, inte krävs att mottagaren av beslutet faktiskt har fått kännedom om dess innehåll, utan att denne har haft möjlighet att få kännedom om innehållet på ett ändamålsenligt sätt. Bevis på att mottagaren av ett beslut inte endast har mottagit det utan även har kunnat få kännedom om det på ett ändamålsenligt sätt kan framgå av olika omständigheter (beslut av den 14 januari 2014, Lebedef/kommissionen, F-60/13, EU:F:2014:6, punkt 44).

- 43 I beslutet av den 14 januari 2014, Lebedef/kommissionen (F-60/13, EU:F:2014:6, punkterna 45–48), noterade personaldomstolen att det var utrett att sökanden hade haft tillgång till sin professionella e-postbrevlåda, att vederbörande hade mottagit det aktuella e-postmeddelandet och att vederbörande kunde öppna det och på ett ändamålsenligt sätt få kännedom om det, även om vederbörande hade valt att inte öppna det vid den tidpunkten.
- 44 I förevarande fall ska det noteras att det beslut som meddelades av Europeiska utrikestjänstens anställningsmyndighet den 15 juni 2018, vilket var föremål för sökandens klagomål, också hade skickats till vederbörande genom e-postmeddelande till samma e-postadress. Det var även denna e-postadress som sökanden använde för att skicka ett e-postmeddelande till sitt ombud den 15 januari 2019 klockan 08:40, i vilket hon uppgav att hon hade fått kännedom om det angripna beslutet.
- 45 Av de handlingar som parterna har ingett till tribunalen framgår således att det inte enbart är styrkt att sökanden inte har åberopat något tekniskt hinder för att ta emot eller ta del av de aktuella e-postmeddelandena från Europeiska utrikestjänsten, utan även att sökanden hade tillgång till sin personliga e-postbrevlåda och att hon, före och efter det att det angripna beslutet meddelades, hade använt denna e-postbrevlåda inom ramen för sin skriftväxling med Europeiska utrikestjänsten och sitt ombud.
- 46 Härav följer att Europeiska utrikestjänsten har lagt fram sakomständigheter som räcker för att styrka att det angripna beslutet meddelades till sökanden och hennes ombud den 14 januari 2019 och att sökanden hade möjlighet att få kännedom om innehållet i det beslutet från det datumet.
- 47 Sökanden har närmare bestämt inte bestritt att hon eller hennes ombud hade möjlighet att få kännedom om det angripna beslutet den 14 januari 2019. Sökanden har tvärtom hävdats att hon inte kan klandras för att inte ha öppnat sin e-postbrevlåda under kvällen den 14 januari 2019 och att hennes ombud inte kan klandras för att vederbörande inte vidtog några åtgärder med anledning av det e-postmeddelandet den kvällen, vilket innebär att sökanden således har medgett att det fanns en sådan möjlighet.
- 48 Sökanden har däremot gjort gällande att det var på ”morgonen den 15 januari klockan 08:40” som ”hon sannolikt [fick] kännedom om (en del, det vill säga den sista sidan i handlingen) det e-postmeddelande som [hade] skickats till henne via hennes privata e-postbrevlåda i slutet på den föregående dagen”.
- 49 Den omständigheten att sökanden har gjort gällande att det sannolikt var först på morgonen den 15 januari 2019 som hon faktiskt fick kännedom om det aktuella e-postmeddelandet är emellertid inte, såsom det erinrats om i punkt 42 ovan, avgörande för fastställandet av när fristen börjar löpa. Det framgår av sökandens svar att hon grundat sitt resonemang på en felaktig tolkning av rättspraxis, enligt vilken den tidpunkt då mottagaren faktiskt får kännedom om beslutet är avgörande för fastställandet av tidpunkten för delgivningen. För att ett beslut ska anses vederbörligen delgett i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna krävs således inte, såsom det erinrats om i punkt 42 ovan, att mottagaren av beslutet faktiskt har fått kännedom om dess innehåll, utan att denne har haft möjlighet att få kännedom om innehållet på ett ändamålsenligt sätt.
- 50 Om sökandens argument godtogs, skulle detta nämligen leda till ett erkännande av att mottagaren, om ett beslut meddelas utan att det begärs något mottagningsbevis, har rätt att välja vid vilken tidpunkt denne har möjlighet att få kännedom om innehållet i beslutet på ett ändamålsenligt sätt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 november 2018, WL/Ercea, T-493/17, ej publicerad, EU:T:2018:852, punkt 63). Rättssäkerhetsprincipen utgör emellertid hinder för att en av parterna fritt kan förfoga över när fristerna för att väcka talan börjar löpa (beslut av den 16 december 2010, AG/parlamentet, F-25/10, EU:F:2010:171, punkt 51).

- 51 I den mån sökanden har gjort gällande att hon eller hennes ombud vid tidpunkten för den påstådda delgivningen, det vill säga den 14 januari 2019 klockan 18:05, inte hade någon skyldighet att öppna sina e-postbrevlådor, konstaterar tribunalen att det inte finns någon generell tillämplig tidsram inom vilken ett beslut vederbörligen kan delges och utanför vilken en delgivning inte är giltig.
- 52 För det första är det, enligt den rättspraxis som anges i punkt 37 ovan, endast den omständigheten att mottagaren har haft möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt få kännedom om innehållet i ett beslut som har meddelats till denne, som är avgörande för delgivningen av beslutet. Enligt den definitionen är det således inte relevant huruvida en sådan delgivning sker på morgonen, på dagen, på kvällen eller till och med på natten. Om mottagaren har möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt få kännedom om innehållet i ett beslut som har meddelats till denne sent på kvällen, anses beslutet ha delgetts mottagaren vid den tidpunkten. Om mottagaren endast har möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt få kännedom om innehållet i beslutet påföljande dag eller därefter är det först vid denna tidpunkt som beslutet anses ha delgetts mottagaren.
- 53 Tribunalen påpekar för det andra att det är omöjligt att, med hänsyn till den rättssäkerhet som krävs, fastställa en tidsram, inom vilka en delgivning ska anses vara vederbörlig och att utesluta andra tidpunkter. De potentiella mottagarnas tillgänglighet och deras möjlighet att ansluta sig kan nämligen variera avsevärt. Lagstiftaren har valt att ange fristerna för att väcka talan i dagar, veckor och månader och inte i timmar, vilket visar att lagstiftaren inte fäster någon vikt vid att en delgivning sker inom en viss timme.
- 54 För det tredje skulle det för övrigt inte vara konsekvent att fastställa en sådan tidsram för en delgivning per e-postmeddelande, eftersom en delgivning genom rekommenderat brev i princip kan ske när som helst under dagen. Tidpunkten för överlämnandet av en rekommenderad försändelse beror nämligen framför allt på arrangemangen för försändelsen. För att maximera chanserna att faktiskt kunna överlämna en rekommenderad försändelse är det, åtminstone i dag, inte ovanligt att man försöker överlämna försändelsen tidigt på morgonen eller i slutet på dagen. Frågan huruvida tidpunkten är lämplig är inte avgörande för att fastställa om delgivningen är vederbörlig, eftersom mottagaren tar emot den handling som ska delges.
- 55 Det följer i detta sammanhang av artikel 58.1 b i rättegångsreglerna att när det gäller handlingar som ska delges börjar fristen för att väcka talan löpa i slutet på delgivningsdagen, oberoende av vid vilken tidpunkt delgivningen av den angripna handlingen ägde rum (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 15 januari 1987, *Misset/rådet*, 152/85, EU:C:1987:10, punkt 7, och beslut av den 11 juni 2020, *GMPO/kommissionen*, C-575/19 P, ej publicerat, EU:C:2020:448, punkt 30).
- 56 Slutligen och med hänsyn till att mottagandet av det angripna beslutet är styrkt i förevarande fall (se punkterna 23, 40 och följande punkter ovan), kan endast hinder som hänför sig till sökandens och dennes ombuds situation och som hindrade dem från att få kännedom om det angripna beslutet den 14 januari 2019, efter att de hade mottagit det, påverka slutsatsen att de även hade möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt få kännedom om beslutet den dagen. Med beaktande av de sakomständigheter som Europeiska utrikestjänsten har tillhandahållit avseende delgivningen av det angripna beslutet till sökanden och hennes ombud via e-postmeddelanden och Ares-programmet, samt den omständigheten att mottagandet av det angripna beslutet är styrkt i förevarande fall, borde sökanden således ha angett de eventuella skälen till att varken hon eller hennes ombud hade möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt få kännedom om det angripna beslutet som mottogs den 14 januari 2019 (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 17 november 2016, *Fedtke/EESK*, T-157/16 P, ej publicerad, EU:T:2016:666, punkt 41).
- 57 Sökanden har emellertid inte lämnat några närmare uppgifter i detta avseende, trots tribunalens frågor. Sökanden har tvärtom endast angett att hon "sannolikt" endast fick kännedom om Europeiska utrikestjänstens e-postmeddelanden den 15 januari 2019 och att hon anser att hon inte var skyldig att

öppna sin e-postbrevlåda före den tidpunkten. Sökanden har vidare inte bestritt att hon vid den tidpunkten företräddes av ett ombud som också hade mottagit Europeiska utrikestjänstens e-postmeddelande den dagen, det vill säga den 14 januari 2019.

- 58 Tribunalen finner således, med beaktande av det som det erinrats om i punkterna 31 och 32 ovan, och med hänsyn till de uppgifter som Europeiska utrikestjänsten har lämnat samt att sökanden inte anfört någon omständighet som visar att hon och hennes ombud varit förhindrade att på ett ändamålsenligt sätt få kännedom om de e-postmeddelanden som mottagits den 14 januari 2019, att det kan konstateras att Europeiska utrikestjänsten har uppfyllt sin bevisbörda. Det har följaktligen styrkts att sökanden inte bara mottog det angripna beslutet den 14 januari 2019, utan att hon även hade möjlighet att få kännedom om beslutet på ett ändamålsenligt sätt vid den tidpunkten.
- 59 Tribunalen finner att det angripna beslutet vederbörligen delgavs sökanden, i den mening som avses i den rättspraxis som det erinrats om i punkt 37 ovan, den 14 januari 2019.
- 60 Mot denna bakgrund har ansökan som ingavs den 25 april 2019, med tillämpning av den metod för beräkning av fristen som har förklarats i punkterna 26–28 ovan, inkommit för sent.
- 61 Härav följer att talan ska avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.

Rättegångskostnader

- 62 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Europeiska utrikestjänsten har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska Europeiska utrikestjänstens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.**
- 2) TO ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 31 juli 2020.

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
J. Svenningsen